

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องกลวิธีการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาการ โรงแรมและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยรังสิต ได้ผลสรุปดังต่อไปนี้

ผลของการใช้กลวิธีการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษของตัวอย่างประชากรทั้งสามกลุ่ม ซึ่งได้จากแบบสอบถามพบว่า ตัวอย่างประชากรทั้งสามกลุ่มใช้กลวิธีส่วนใหญ่ (106 ข้อจากทั้งหมด 110 ข้อ) แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ มีกลวิธีเพียง 4 ข้อเท่านั้นที่ตัวอย่างประชากรทั้งสามกลุ่มใช้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยังพบว่า กลวิธีที่ตัวอย่างประชากรทั้งสามกลุ่มใช้ไม่แตกต่างกันหรือคล้ายคลึงกันจำนวนเป็น 2 แนวทางคือ (1) กลวิธีที่ตัวอย่างประชากรทั้งสามกลุ่มนิยมใช้มาก (ค่ามัธยัมเลขคณิต > 2.5) มี 88 ข้อ และ (2) กลวิธีที่ตัวอย่างประชากรทั้งสามกลุ่มนิยมนใช้น้อย (ค่ามัธยัมเลขคณิต < 2.5) มี 22 ข้อ

ส่วนผลจากการวัดระดับความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของตัวอย่างประชากรทั้งสามกลุ่มโดยใช้เรียงความภาษาอังกฤษ 2 ชิ้นเป็นเครื่องมือพบว่า คะแนนเฉลี่ยของเรียงความภาษาอังกฤษทั้งสองชิ้นของตัวอย่างประชากรทั้งสามกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีชัดเจน ทั้งนี้ข้อค้นพบดังกล่าวก็สอดคล้อง กับค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบกลางภาคของวิชา อ. 241 การเขียน 1 ของตัวอย่างประชากรทั้งสามกลุ่มด้วย กล่าวคือ คะแนนสอบกลางภาคฯก็มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีชัดเจน ด้วยเช่นกัน

ดังนั้นจึงอาจมีข้อสรุปได้ว่า การใช้กลวิธีการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษที่ไม่แตกต่างกันของตัวอย่างประชากรทั้งสามกลุ่มทำให้ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ที่แสดงให้ปรากฏในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษในงานวิจัยนี้ และในการสอบกลางภาคของ วิชา อ. 241 การเขียน 1 ไม่แตกต่างกัน ด้วย

นอกจากนี้ผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในเรียงความภาษาอังกฤษของตัวอย่างประชากรทั้งสามกลุ่มพบว่า ข้อผิดพลาดมีจำนวนทั้งสิ้น 483 ข้อผิด โดยแบ่งออกเป็น 4 ลักษณะคือ (1) การใช้รูปภาษาที่ทำให้เข้าใจผิด (Misinformations) มี 229 ข้อผิด (ร้อยละ 47.41) (2) การละองค์ประกอบทาง

ภาษาในถ้อยความ (Omissions) มี 142 ข้อผิด (ร้อยละ 29.40) (3) การเพิ่มองค์ประกอบทางภาษาในถ้อยความ (Additions) มี 94 ข้อผิด (ร้อยละ 19.46) และ (4) การเรียงลำดับองค์ประกอบทางภาษาผิดในถ้อยความ (Misorderings) มี 18 ข้อผิด (ร้อยละ 3.73)

เมื่อจำแนกตามกลุ่มตัวอย่างประชากรก็พบว่า ตัวอย่างประชากรกลุ่มที่มีผลการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน ต่ำ มีข้อผิดพลาด 191 ข้อผิด(ร้อยละ 39.54) ตัวอย่างประชากรกลุ่มที่มีผลการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน กลาง มีข้อผิดพลาด 170 ข้อผิด(ร้อยละ 35.20) และตัวอย่างประชากรกลุ่มที่มีผลการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน สูง มีข้อผิดพลาด 122 ข้อผิด (ร้อยละ 25.26)

อย่างไรก็ดี เมื่อนำคะแนนค่าเฉลี่ยของวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานมาเปรียบเทียบกับคะแนนเฉลี่ยของเรียงความภาษาอังกฤษและคะแนนสอบกลางภาคของวิชา อ. 241 การเขียน 1 จะเห็นว่าคะแนนค่าเฉลี่ยของวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจนในแต่ละกลุ่มตัวอย่างประชากร ในขณะที่คะแนนเฉลี่ยของเรียงความภาษาอังกฤษ และ คะแนนสอบกลางภาคของวิชา อ. 241 การเขียน 1 ของแต่ละกลุ่มตัวอย่างประชากรมีความแตกต่างกันอย่างไม่ชัดเจน แสดงว่า การเขียนภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่ฝึกใหม่ การจำแนกระดับความสามารถของการฝึกทักษะใหม่ในการเรียนภาษาที่สองในระยะเริ่มต้นของตัวอย่างประชากรแต่ละกลุ่มจึงมีอาจกระทำได้ ดังนั้นคะแนนเฉลี่ยของเรียงความภาษาอังกฤษ และ คะแนนสอบกลางภาคของวิชา อ. 241 การเขียน 1 จึงไม่สอดคล้องกับคะแนนค่าเฉลี่ยของวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผลการวิจัยนี้จึง ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้

5.2 ข้อเสนอแนะ

การศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาในขั้นต่อไป ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการดำเนินการดังต่อไปนี้

- (1) ควรนำข้อสอบมาตรฐานของภาษาอังกฤษพื้นฐานเช่น ข้อสอบจัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษระดับปริญญาตรี เป็นต้น มาใช้เป็นเครื่องมือวัดระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษา
- (2) ควรนำข้อสอบมาตรฐานของการเขียนภาษาอังกฤษ เช่น ข้อสอบ TOEFL เป็นต้น มาใช้เป็นเครื่องมือในการจัดระดับความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา
- (3) ก่อนจัดทำแบบสอบถาม ควรสุ่มตัวอย่างสัมภาษณ์ นักศึกษาที่จะเลือกมาเป็นตัวอย่างประชากรในงานวิจัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้นั้นมาใช้เป็นแนวทางในการตั้งคำถามในแบบสอบถาม

(4) ตัวอย่างประชากรในงานวิจัยควรมีความแตกต่างกันในระดับของการเรียนการเขียน
ภาษาอังกฤษ เช่น นักศึกษาที่เรียนวิชา การเขียน 2 กับ นักศึกษาที่เรียนวิชา การเขียน 4